

Sygn. akt : II AKzw 674/07

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2007 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	SSA Bożena Summer-Brason
Protokolant	Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Wandy Barańskiej

po rozpoznaniu w sprawie przeciwko **G. C.**

skazanemu za przestępstwo z art. 208 dkk w zw. z art. 60§2 dkk

zażalenia wniesionego przez skazanego i jego obrońcę

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach (sygn. VIII Wz 154/07)

z dnia 16 maja 2007

w przedmiocie odmowy warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437§1 kpk w zw. z art. 1§2 kkw

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie
2. zasądzić od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Katowicach) na rzecz adw. J. Z. – Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 146,40zł (sto czterdzieści sześć złotych 40 groszy), w tym 22 % podatku VAT, tytułem obrony skazanego G. C. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odmówił skazanemu udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, stojąc na stanowisku, że skazany nie nabył uprawnień do ubiegania się o zastosowanie tego dobrodziejstwa, ani w oparciu o przepis art. 78§2 kk, ani – o co wnioskował skazany – w oparciu o przepis art. 79§1 kk.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł skazany i jego obrońca.

Skazany powołując się na orzeczenie Sądu Apelacyjnego z dnia 10 maja 2006r. (sygn. II AKzw 417/06) – w jego sprawie, oraz szczegółowo wykazując z wyroku jakiego sądu jaki okres kary odbył dotychczas wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i warunkowe zwolnienie go z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Obrońca skazanego wnosząc jak skazany, bądź o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zarzucił zaskarżonemu postanowieniu obrazę przepisu art. 77§1 kk i art. 79§2 kk poprzez

przyjęcie, iż skazany nie spełnia wymogów do udzielenia mu warunkowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Pierwszoplanowym zagadnieniem wymagającym rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest to, czy skazany – przy założeniu, że odbył z przerwami wynikającymi z wcześniejszego warunkowego zwolnienia udzielanego mu kilkakrotnie – ponad 15 lat pozbawienia wolności z sumy kar – może korzystać z dobrodziejstwa wynikającego z przepisu art. 79§2 kk.

Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że art. 79§2 kk może mieć zastosowanie do sprawy, który nieprzerwanie odbywa karę pozbawienia wolności przez okres co najmniej 15 lat, a który uprawnienie do warunkowego zwolnienia nabyłby formalnie po odbyciu ponad 15 lat pozbawienia wolności. Wywodząc taki pogląd prawny Sąd powołuje się na Komentarz do kkw Zb. Hołdy i K. Postulskiego oraz zawarte tam orzeczenie Sądu Najwyższego.

Nie kwestionując słuszności tej części wyводу, która opiera się na Uchwale Sądu Najwyższego cytowanej w/w Komentarzu do kkw, a mianowicie, że przepis art. 79§2 kk ma zastosowanie do sprawców, którzy gdyby kierować się zasadami czy obostrzeniami z art. 78§1 i 78§2 kk nabyli by formalnie uprawnienia do warunkowego przedterminowego zwolnienia po odbyciu więcej niż 15 lat pozbawienia wolności, Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska Sądu Penitencjarnego, że warunkiem koniecznym stosowania przepisu art. 79§2 kk jest to, aby skazany karę 15 lat pozbawienia wolności odbywał nieprzerwanie.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga fakt, że przepis art. 79§2 kk jest przepisem szczególnym w stosunku do przepisów ogólnych dotyczących warunkowego przedterminowego zwolnienia i to przepisem stanowiącym podstawę orzekania na korzyść skazanego.

Gdyby zatem ustawodawca chciał ograniczyć zakres osób mogących korzystać z uprawnień wynikających z tego przepisu do skazanych odbywających karę 15 lat pozbawienia wolności nieprzerwanie, to z całą pewnością takie ograniczenie do przepisu wprowadziłby.

Żaden z komentatorów do Kodeksu Karnego, ani też powoływany w orzeczeniu Sądu Okręgowego Komentarz do kkw nie zawiera wyводу, nie mówiąc o stwierdzeniu wprost, z którego możnaby wyprowadzić wniosek, że przepis ten ma zastosowanie tylko w razie nieprzerwanego odbywania kary ponad 15 lat pozbawienia wolności.

Reasumując stwierdzić – zdaniem Sądu Apelacyjnego – należy, że skoro przepis art. 79§2 kk, będący wyjątkiem na korzyść od zasad warunkowego przedterminowego zwolnienia nie zawiera warunku nieprzerwalności odbywania kary 15 lat pozbawienia wolności, a brak jest w tym zakresie orzecznictwa Sądu Najwyższego i Sądów Apelacyjnych, które wytworzyłyby praktykę orzeczniczą w kierunku wskazanym przez Sąd Okręgowy, a nadto nie znajduje również uzasadnienia taka interpretacja w doktrynie, to wykładnię przepisu art. 71§2 kk dokonaną przez Sąd I instancji należało uznać za nieprzekonującą i sprzeczną z intencją ustawodawcy.

Natomiast nie budzi zastrzeżeń ustalenie dokonane przez Sąd Penitencjarny, że nie zostały spełnione wobec skazanego przesłanki z art. 77§1 kk, i brak podstaw do stwierdzenia jednoznacznie pozytywnej prognozy kryminologiczno – społecznej.

Przeciwko takiemu ustaleniu przemawia przede wszystkim to, że skazany jest sprawcą niepoprawnym. Korzystał w przeszłości zarówno z warunkowego zwolnienia, przerwy w karze, z przepustek, każdorazowo łamiąc zasady obowiązujące w czasie korzystania z nich, przedłużając samowolnie pobyt na wolności i popełniając w tym czasie nowe przestępstwa.

Na marginesie już tylko – bowiem nie ma to wpływu na stwierdzenie istnienia pozytywnej prognozy o której powyżej – należy zauważyć, że z dniem 31 maja 2007r. uprawomocnił się wyrok Sądu Rejonowego w (...) (sygn. (...)) skazujący G. C. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara zostanie mu wprowadzona do wykonania.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak na wstępie.